

- 3) Съвместима ли е с член 26, параграф 5 от Директива 2002/22/ЕО, изменена с Директива 2009/136/ЕО — в който се предвижда, че компетентните регулаторни органи трябва да установят критерии за точността и надеждността на предоставената информация за определяне на местоположението на лицето, осъществяващо повикването — националната правна уредба, съдържаща се в точка 4.5.4 от Правилата за достъп на абонати и/или потребители до услугите на службите за спешно реагиране (в редакцията в сила от 11 ноември 2011 г. до 15 април 2016 г.), в която по-специално се предвижда, че операторите на обществени мобилни мрежи трябва да предоставят информация за местоположението с точност до обхвата на базовата станция (сектор) (Cell-ID), но не се уточнява минималната точност (като разстояние), с която базовите станции трябва да определят местоположението на лицето, осъществяващо повикването, нито плътността (като разстояние) на разположение на базовите станции?
- 4) Следва ли — ако отговорите на първия и/или втория въпрос са в смисъл, че по силата на член 26, параграф 5 от Директива 2002/22/ЕО, изменена с Директива 2009/136/ЕО, държавите членки трябва да гарантират установяването на местоположението, и/или отговорът на третия въпрос е в смисъл, че националната правна уредба е несъвместима с член 26, параграф 5 от Директива 2002/22/ЕО, изменена с Директива 2009/136/ЕО, в който се предвижда, че компетентните регулаторни органи трябва да установят критерии за точността и надеждността на предоставената информация за определяне на местоположението на лицето, осъществяващо повикването — националният съд при произнасянето си по обезщетението за вреди да установява наличие на пряка причинно-следствена връзка между нарушението на правото на Съюза и претърпените от частноправните субекти вреди, или е достатъчно да установи косвена причинно-следствена връзка между тях, ако по силата на националната правна уредба и/или съдебна практика, за да се ангажира отговорността, е достатъчно да се установи наличието на косвена причинно-следствена връзка между незаконните действия и претърпените от частноправните субекти вреди?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, 2002 г., стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213).

⁽²⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации и Регламент (ЕО) № 2006/2004 за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (ОВ L 337, 2009 г., стр. 11 и поправка ОВ L 241, 2013 г., стр. 9).

Иск, предявен на 29 юни 2018 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-430/18)

(2018/C 352/22)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: T. Scharf, J. Rius, G. von Rintelen)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

— Да се обяви, че като не е приело преди 18 септември 2016 г. всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за изпълнението на Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година относно съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции ⁽¹⁾, и при всички случаи като не е нотифицирало всички тези разпоредби на Комисията, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 29, параграф 1 от посочената директива;

— да се наложи на Кралство Испания в съответствие с член 260, параграф 3 ДФЕС дневна парична санкция от 48 919,20 EUR, считано от датата на произнасянето на решението, с което се обявява неизпълнението на задължението за приемане или при всички случаи за нотифициране на Комисията на разпоредбите, необходими за изпълнението на Директива 2014/92/ЕС;

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В съответствие с член 29, параграф 1 от Директива 2014/92/ЕС държавите членки трябва да приемат и публикуват до 18 септември 2016 г. законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за изпълнението на предвиденото в тази директива и да информират незабавно за това Комисията.

Доколкото Кралство Испания не е извършило пълното транспониране на Директива 2014/92/ЕС и не е нотифицирало на Комисията мерките за транспониране, Комисията реши да предяви настоящия иск пред Съда.

Комисията предлага да се наложи на Кралство Испания заплащането на дневна парична санкция от 48 919,20 EUR, считано от датата на произнасянето на решението, изчислена като се отчита тежестта, продължителността на нарушението и разубеждаващото действие във връзка с капацитета за плащане на посочената държава членка.

⁽¹⁾ ОВ L 257, 2014 г., стр. 214.

Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 2 юли 2018 г. — ML/OÜ Aktiva Finants

(Дело C-433/18)

(2018/C 352/23)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: ML

Ответник: OÜ Aktiva Finants

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е производството по допускане на жалбите до по-нататъшно разглеждане, предвидено в рамките на националната система на способите за обжалване, с гарантираното в член 43, параграф 1 от Регламент № 44/2001 ⁽¹⁾ право на всяка от страните на ефективно обжалване, когато се обжалва акт на първоинстанционен съд относно признаването и изпълнението на съдебно решение съгласно Регламент № 44/2001?
- 2) Изпълнени ли са в производството по допускане на жалбите до по-нататъшно разглеждане условията за състезателност на производството по смисъла на член 43, параграф 3 от Регламент № 44/2001, когато ответникът по жалбата не се изслушва преди произнасянето по допускането ѝ? Изпълнени ли са тези условия, ако ответникът по жалбата се изслушва преди произнасянето по нейното допускане до по-нататъшно разглеждане?
- 3) Има ли значение за тълкуването обстоятелството, че жалба може да подаде не само страната, която иска изпълнение и чиято молба е била отхвърлена, но и страната, спрямо която се иска изпълнение, когато молбата е била уважена?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).